

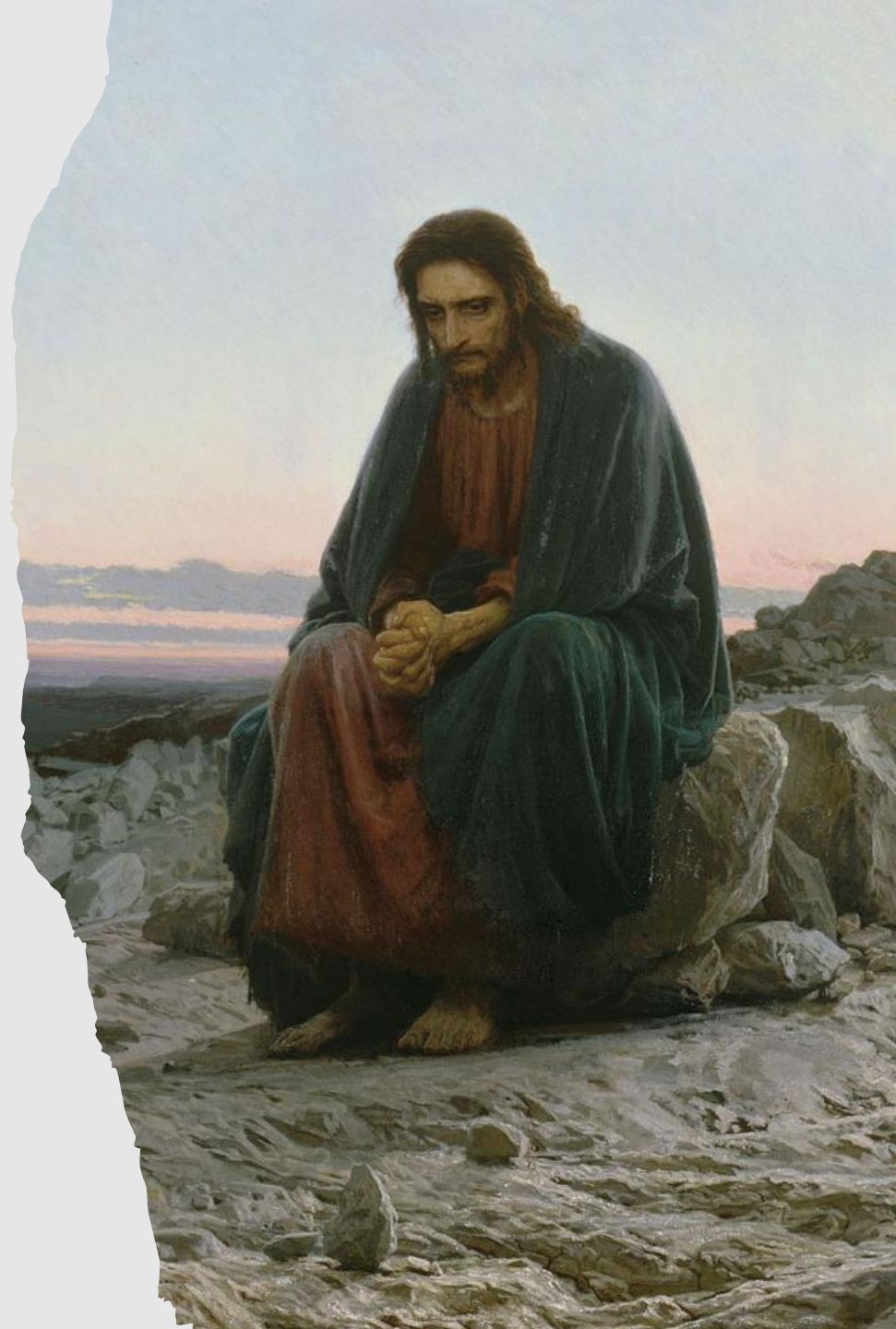
Post

CZWARTE PRZYKAZANIE KOŚCIELNE

*„Zachowywać nakazane posty
i wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych,
a w czasie Wielkiego Postu powstrzymać się
od udziału w zabawach”.*

Post obowiązuje w Środę Popielcową
i w Wielki Piątek wszystkich między
osiemnastym a sześćdziesiątym rokiem życia
(zob. KPK 1251-1252).

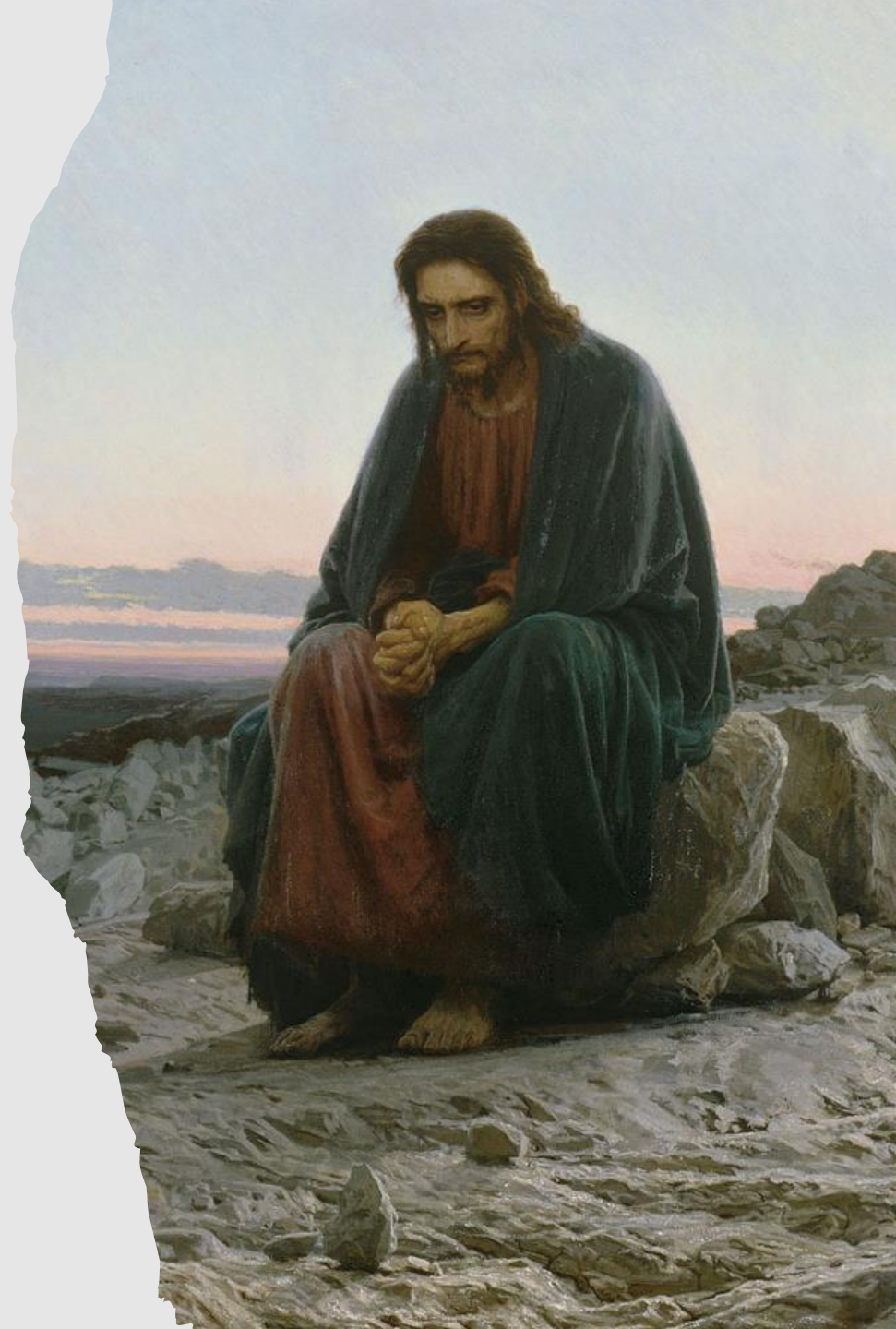
Wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych obowiązuje w Środę Popielcową oraz piątki całego roku z wyjątkiem uroczystości (zob. KPK 1251). Dotyczy wszystkich, którzy ukończyli czternasty rok życia. Zachęca się do zachowania wstrzemięźliwości także w Wigilię Narodzenia Pańskiego.

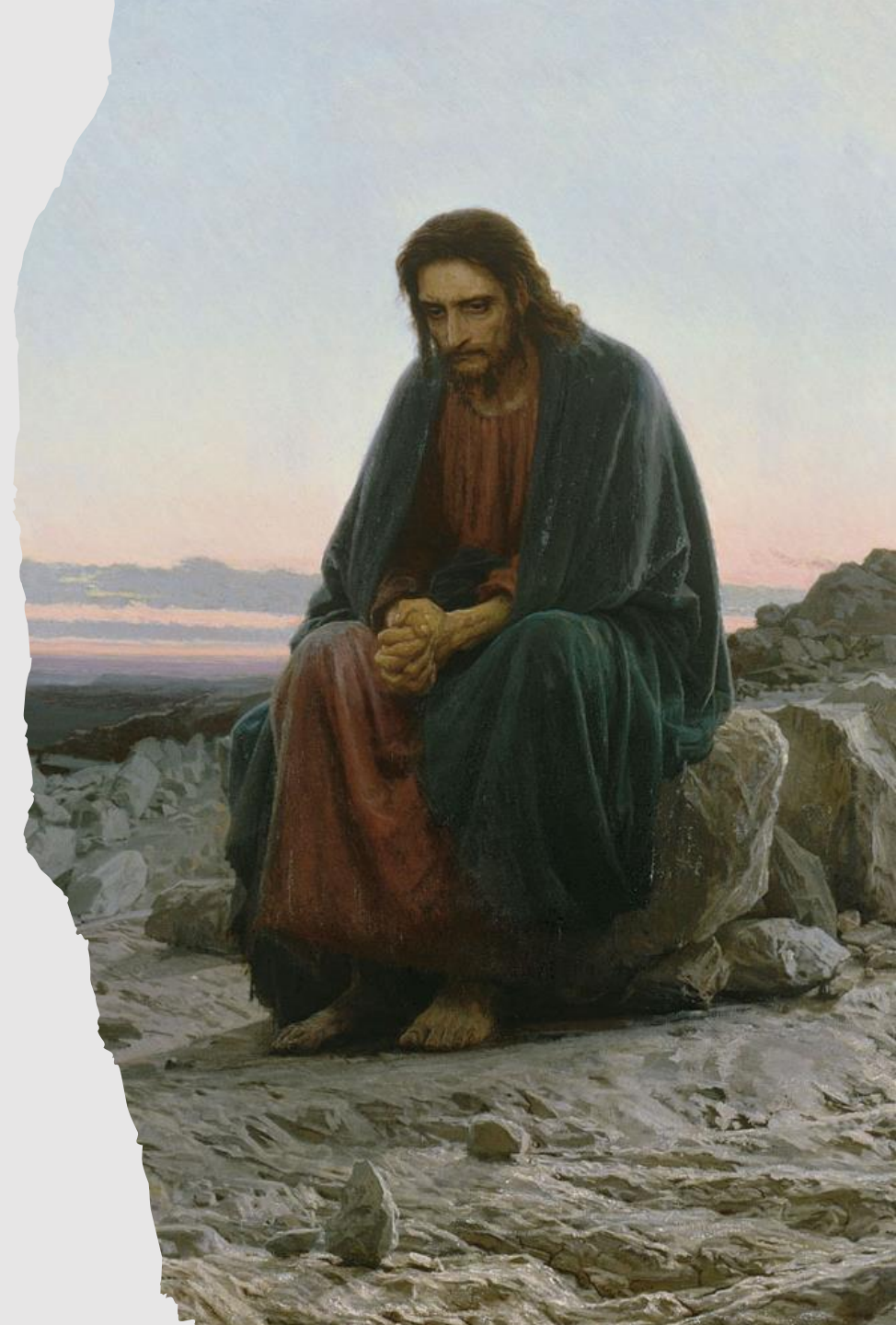
Uzasadniona niemożliwość zachowania
wstrzeźliwości w piątek
(np. zbiorowe żywienie) domaga się
od chrześcijan podjęcia innych form pokuty.
Powstrzymywanie się od zabaw
sprzyja opanowaniu instynktów
i sprzyja wolności serca (zob. KKK 2043).
Obowiązuje we wszystkie dni Wielkiego Postu.

Nowelizacja zapisu czwartego przykazania nie zmienia w niczym dotychczasowego charakteru każdego piątku jako dnia pokutnego, w którym katolicy powinni „modlić się, wykonywać uczynki pobożności i miłości, podejmować akty umartwienia siebie przez wierniejsze wypełnianie własnych obowiązków, zwłaszcza zaś zachowywać wstrzeźliwość” (zob. kan. 1249-1250). Wyjątkiem są przypadające wtedy uroczystości. Jeśli zatem w piątek katolik chciałby odstąpić ze słusznej przyczyny od pokutnego przeżywania tego dnia, winien uzyskać odpowiednią dyspensę. (Wykładnia Episkopatu Polski z 2014 r., opoka.org.pl)

Oto dla was ustawa wieczysta:
Dziesiątego dnia siódmego miesiąca będziecie pościć.
Nie będziecie wykonywać żadnej pracy, ani tubylec,
ani przybysz osiadły wśród was. ³⁰ Bo tego dnia będzie
za was dokonywane przebłaganie, aby oczyścić was
od wszystkich grzechów. Wobec Pana będziecie
oczyszczeni. ³¹ Będzie to dla was święty szabat
odpoczynku. Będziecie w tym dniu pościć.
Jest to ustawa wieczysta. ³² Dokonywać obrzędu
przebłagania będzie kapłan,
który zostanie namaszczony i wprowadzony
w czynności kapłańskie na miejsce swego ojca.
Włoży na siebie Iniane szaty, szaty święte,
³³ i dokona obrzędu przebłagania nad świętym
przybytkiem, dokona też przebłagania nad Namiotem
Spotkania, ołtarzem, a także za kapłanów
i za cały lud zgromadzenia (Kpł 16, 29-33).

Wtedy Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. ² A gdy przepościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w końcu głód. ³ Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem». ⁴ Lecz On mu odparł: «Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych». ⁵ Wtedy wziął Go diabeł do Miasta Świętego, postawił na narożniku świątyni ⁶ i rzekł Mu: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, jest przecież napisane: Aniołom swoim rozkaże o tobie, a na rękach nosić cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień». ⁷ Odrzekł mu Jezus: «Ale jest napisane także: Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego». ⁸ Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz ich przepych ⁹ i rzekł do Niego: «Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon». ¹⁰ Na to odrzekł mu Jezus: «Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz»
(Mt 4, 1-10).

Kiedy pościcie,
nie bądźcie posępni jak obłudnicy.

Przybierają oni wygląd ponury,
aby pokazać ludziom, że poszczą.

Zaprawdę, powiadam wam:
już odebrali swoją nagrodę.

¹⁷ Ty zaś, gdy pościsz, namaść sobie głowę
i umyj twarz, ¹⁸ aby nie ludziom pokazać,
że pościsz, ale Ojcu twemu,
który jest w ukryciu. A Ojciec twój,
który widzi w ukryciu, odda tobie
(Mt 6, 16-18).

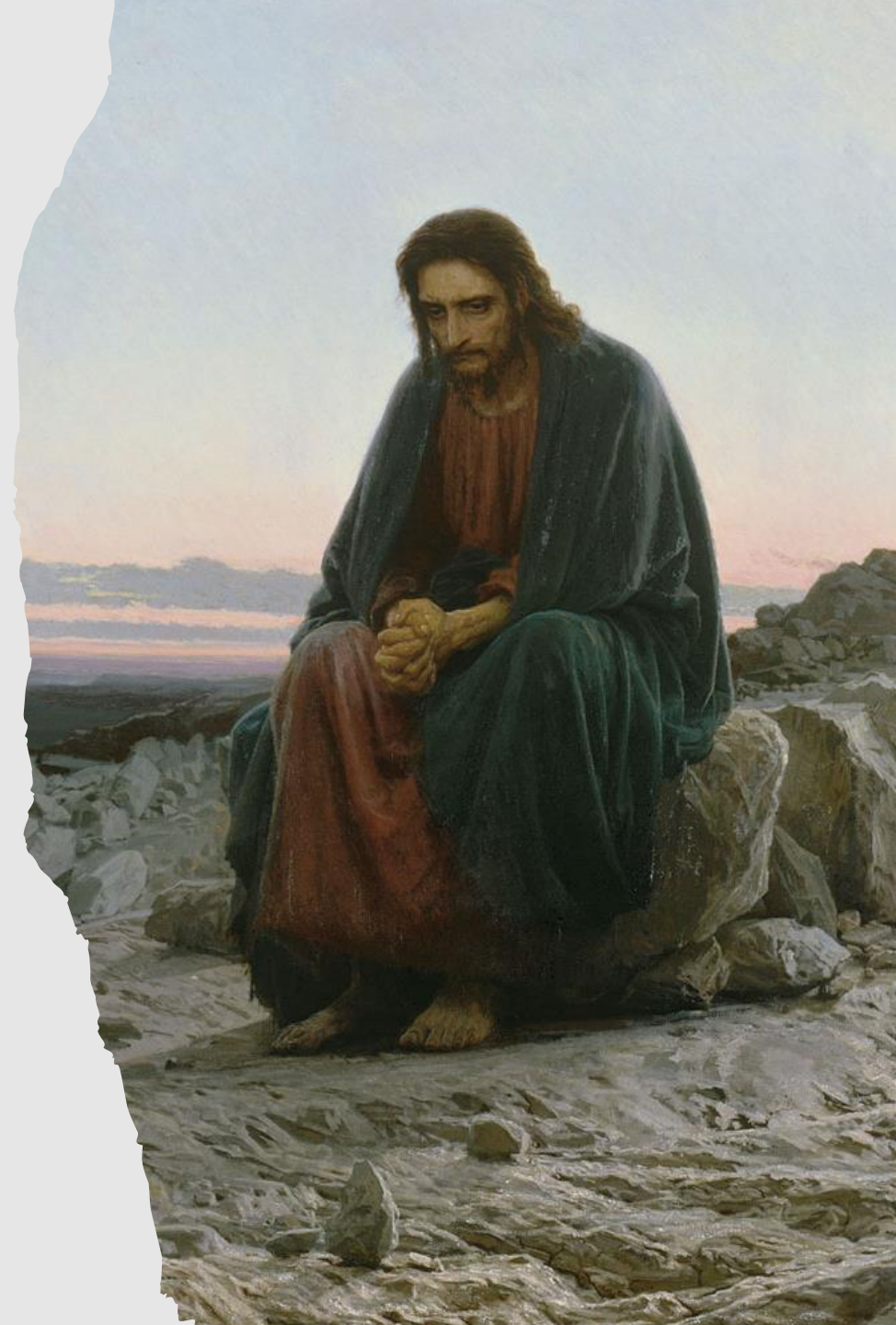

Wtedy podeszli do Niego uczniowie Jana
i zapytali: «Dlaczego my i faryzeusze
dużo pościmy,
Twoi zaś uczniowie nie postują?»

¹⁵ Jezus im rzekł:

«Czy goście weselni mogą się smucić,
dopóki pan młody jest z nimi?

Lecz przyjdzie czas,
kiedy zabiorą im pana młodego,
a wtedy będą pościć
(Mt 9, 14-15).

Gdy przyszłi do tłumu, podszedł do Niego pewien człowiek i padając przed Nim na kolana, ¹⁵ prosił: «Panie, zlituj się nad moim synem! Jest epileptykiem i bardzo cierpi; bo często wpada w ogień, a często w wodę. ¹⁶ Przyprowaǳiłem go do Twoich uczniów, lecz nie mogli go uzdrowić».

¹⁷ Na to Jezus odrzekł: «O plemię niewierne i przewrotne! Jak długo jeszcze mam być z wami; jak długo mam was cierpieć? Przyprowaǳcie Mi go tutaj!»

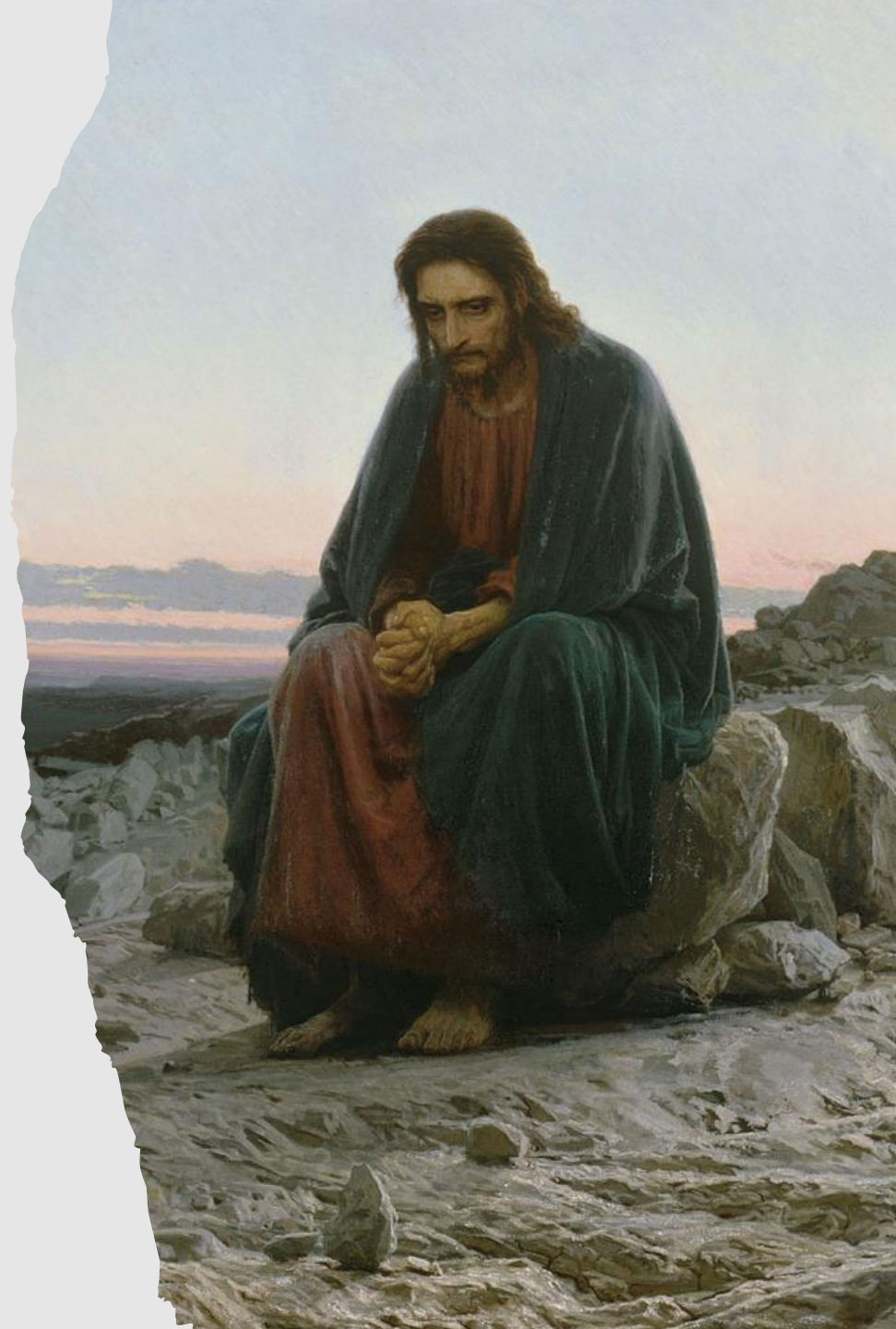
¹⁸ Jezus rozkazał mu surowo, i zły duch opuścił go. Od owej pory chłopiec odzyskał zdrowie.

¹⁹ Wtedy uczniowie zbliżyli się do Jezusa na osobności i pytali: «Dlaczego my nie mogliśmy go wypęǳić?»

²⁰ On zaś im rzekł: «Z powodu małej wiary waszej. Bo zaprawdę, powiadam wam: Jeśli będziecie mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej górze: "Przesuń się stąd tam!", a przesunie się. I nic niemożliwego nie będzie dla was.

²¹ Ten zaś rodzaj złych duchów wyrzuca się tylko modlitwą i postem»

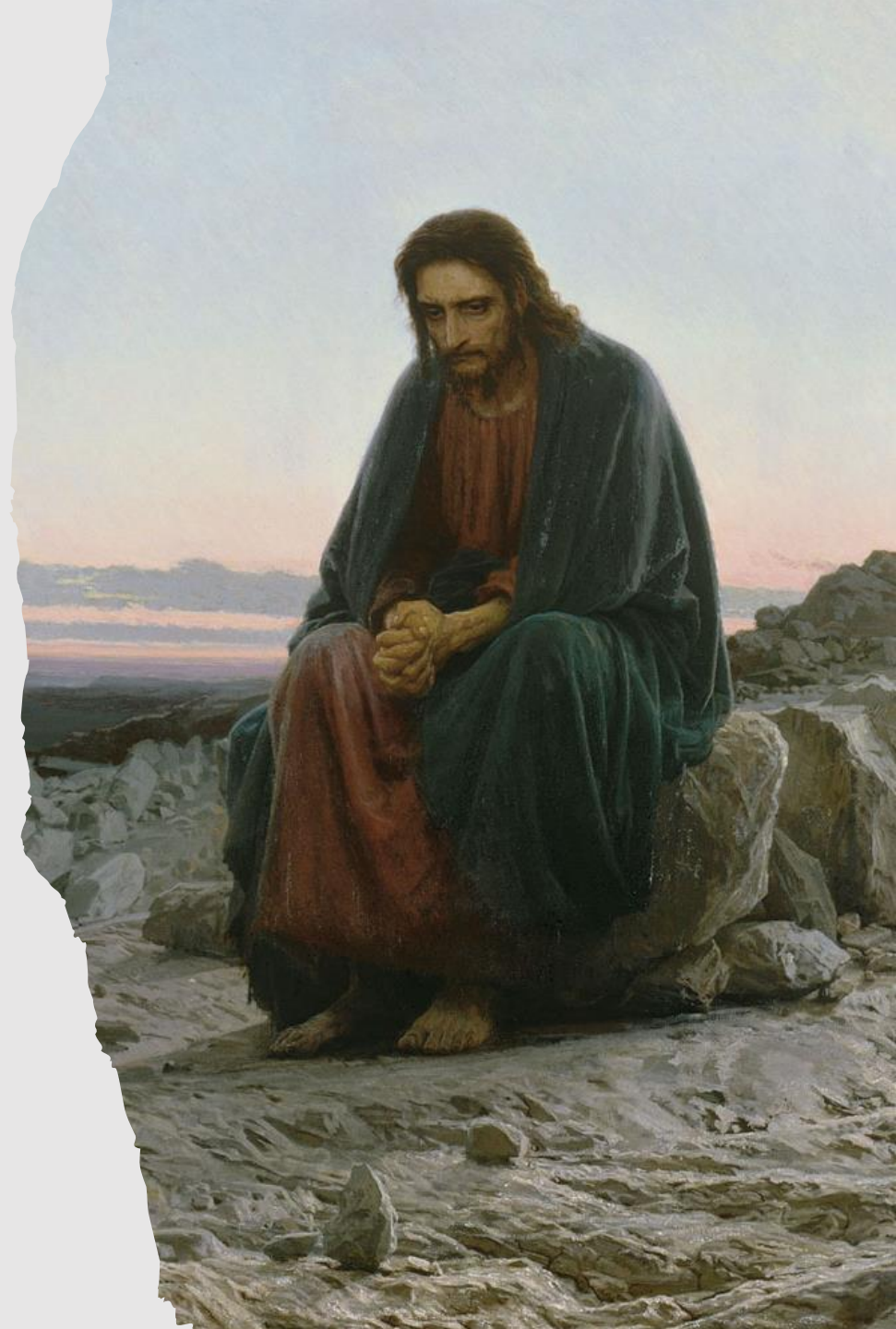
(Mt 17, 14-21).

Była tam również prorokini Anna,
córka Fanuela z pokolenia Asera,
bardzo podeszła w latach.
Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem,
³⁷ i pozostała wdową.

Liczyła już sobie osiemdziesiąt cztery lata.
Nie rozstawiała się ze świątynią, służąc Bogu
w postach i modlitwach dniem i nocą.

³⁸ Przeszedłszy w tej właśnie chwili,
sławiła Boga i mówiła o Nim wszystkim,
którzy oczekiwali wyzwolenia Jeruzalem
(Łk 2, 36-38).

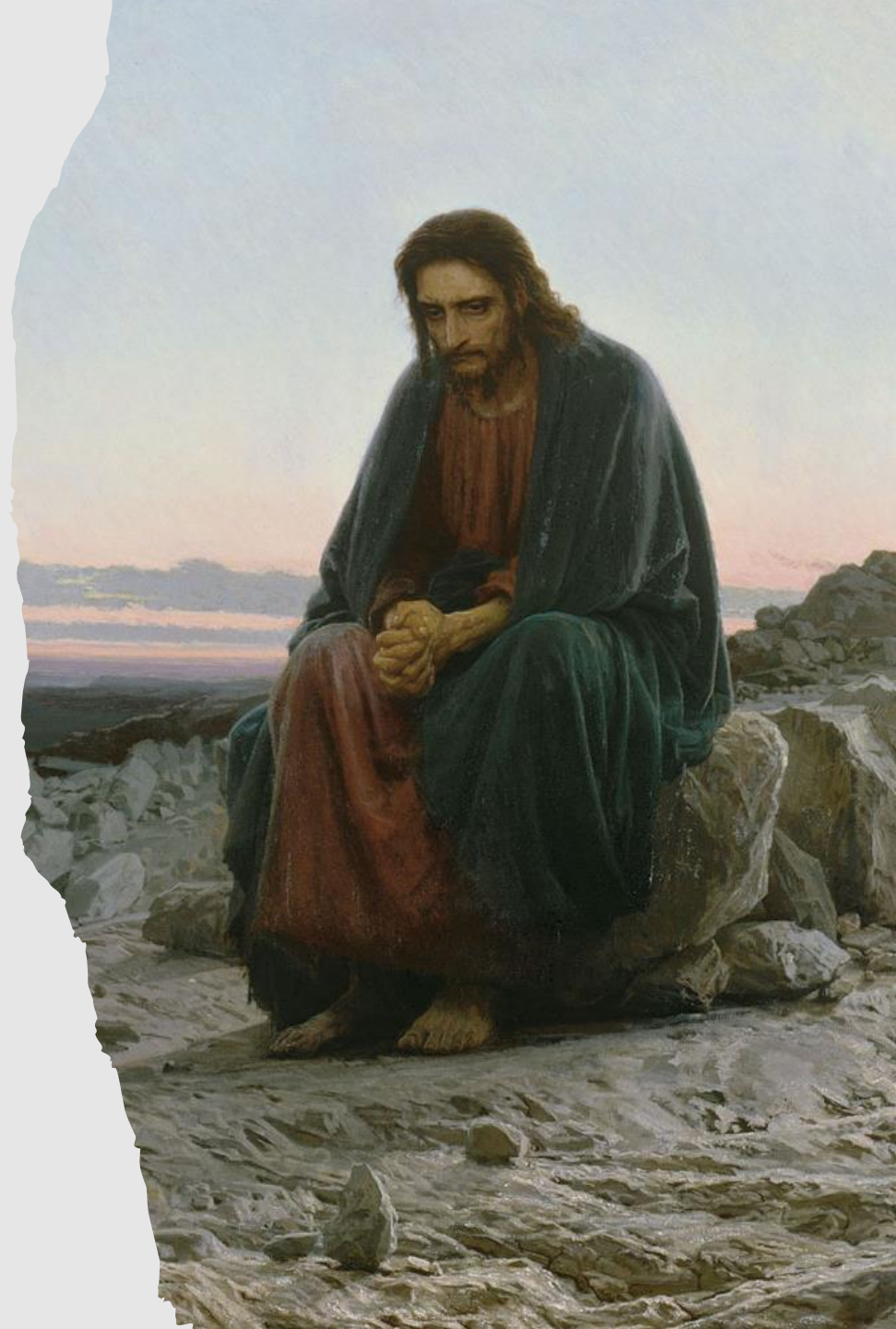

W Antiochii, w tamtejszym Kościele, byli prorokami i nauczycielami: Barnaba i Szymon, zwany Niger, Lucjusz Cyrenejczyk i Manaen, który wychowywał się razem z Herodem tetrarchą, i Szawel.

² Gdy odprawiali publiczne nabożeństwo i pościli, rzekł Duch Święty: Wyznaczcie Mi już Barnabę i Szawła do dzieła, do którego ich powołałem.

³ Wtedy odprawivszy post i modlitwę oraz położywszy na nich ręce, wyprawili ich.

⁴ A oni wysłani przez Ducha Świętego zeszli do Seleucji, a stamtąd odpłynęli na Cypr (Dz 13, 1-4).

Kiedy w każdym Kościele
wśród modlitw i postów
ustanowili im starszych,
polecili ich Panu, w którego uwierzyli.
24 Potem przeszli przez Pizydję
i przybyli do Pamfilii.
25 Głosili słowo w Perge, zeszli do Attalii,
26 a stąd odpłynęli do Antiochii,
gdzie za łaską Bożą
zostali przeznaczeni do dzieła, które wykonali
(Dz 14, 23-26).

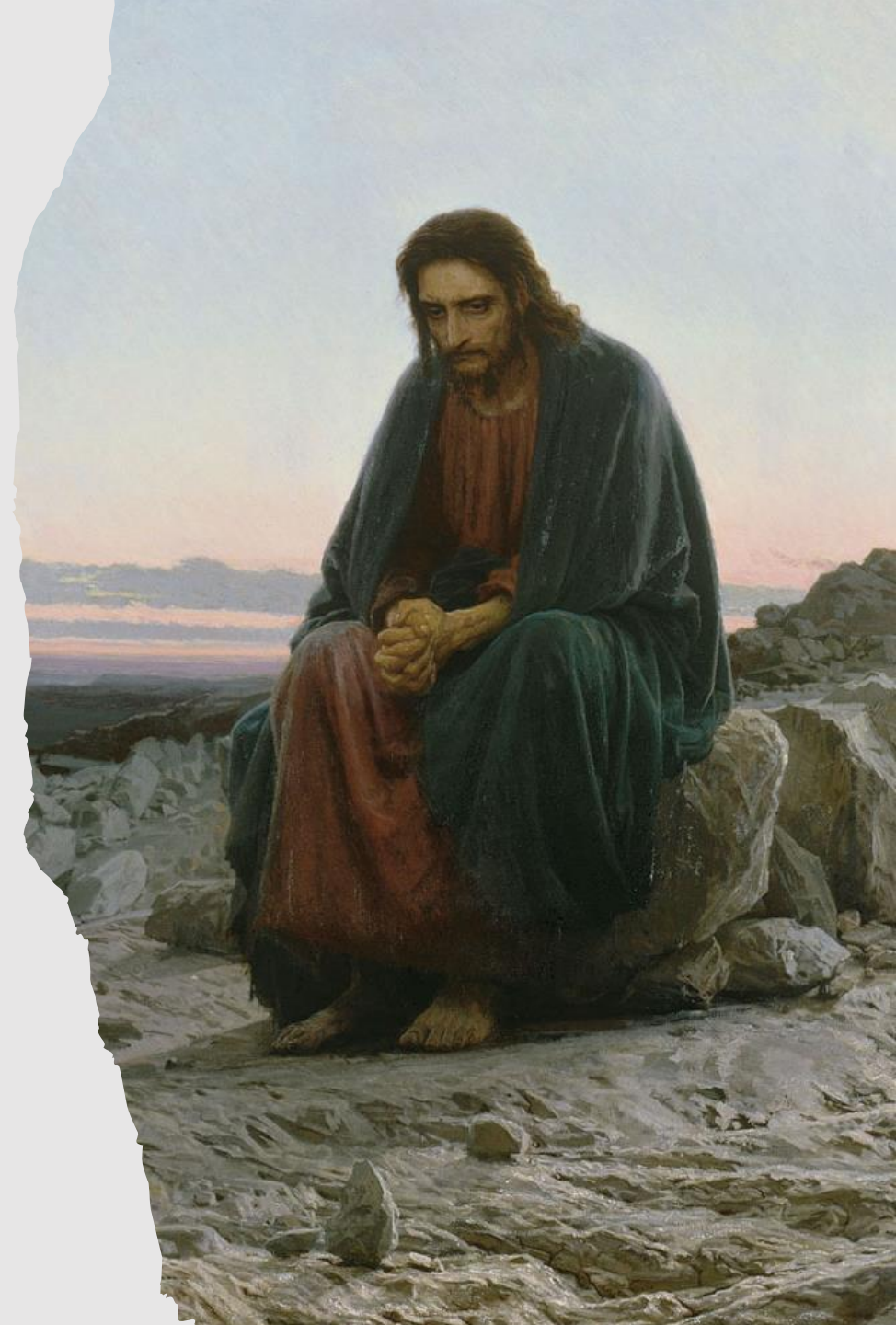

Polecenia:

1. Przedstaw treść i wykładnię
4. przykazania kościelnego.
2. Omów temat postu w Piśmie Świętym.

Ilustracja: Iwan Kramskoj, Chrystus na pustyni (Wikipedia).

Opracowanie: Syracydes.pl

Dziękuję za uwagę!
Króluj nam, Chryste!

